

През март същата година излиза от печат книгата "Подир сенките", посрещната триумфално от читателите и от сериозната критика. Яворов и сам се радва на своята книга, но същевременно заявява, че иска да скъса с поезията и - уви! - изпълнява това свое "заричане". Той повече не написва нито стих. Сам е сложил точка и жадува развитие в други жанрове, където по-добре да изрази себе си. След това написва и поставя две пиеси, около които се разгарят бурни полемики.

През лятото на 1914-та, вече сяп, Яворов се връща при своята поезия - но вече не като автор, а като редактор. Кръгът се затваря... Такава е историята на тези последни четири години, история противоречива и драматична, като самия Яворов. Така поетът завърши своето скитане "подир сенките на облаците", извървя стръмния път "нагоре към върха", изкачи нашата българска Голгота, загина там. А пък нам завеща една потресаваща трагедия и своята увидителна книга.